

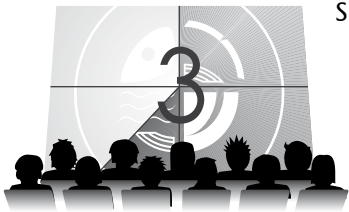
Brännkyrka bladet

Information från Brännkyrka församling
Svenska kyrkan • april 2015

Roliga timmen – still going strong!

Det började för över 40 års sedan och lockar nya deltagare än idag. Att vara tillsammans med andra och se film på stor duk, i ett mörkt rum och med en godispåse i näven – generation efter generation kommer till den här lördagsgemenskapen.

Sid 3

Gemenskap för den som lämnat allt

Ett asylboende är en plats där man väntar. Det finns inte mycket att göra medan man väntar. För dem som bor på asylboendet i Västberga jobbar ideella krafter med att erbjuda mötesplatser och aktiviteter. Brännkyrka församling är med bland dem som engagerar sig.

Sid 4

Rum för samtal om det viktiga

Att samtala om det som känns tungt och svårt i livet kan vara en hjälp att ta sig vidare. Det vet de som deltar i Solbergagårdens Diakonträff. Här möts man och stöttar varandra i vardag och liv.

Sid 5

En vuxenkonfirmand har nått sitt mål

I sitt jobb förvaltar han kyrkans anställdas pensioner, en uppgift med stort ansvar. Nu har Carl till slut också genomfört något han länge velat.

Porträttet Sid 7

En Gud i tre gestalter

Från ateist till troende – en lång resa. Som kan landa i treenigheten. En Gud som kan få en att tro. Jesus som kan få en att handla. Den helige ande som är livgivaren, hjälparen. Alla tre behövs för att gå genom livet.

Jag och Gud Sid 8

FOTO: HÅKAN FLANK

Rekordinsamling

Årets fasteinsamling i församlingen slog rekord. Med gemensamma insatser och mycket gott arbete lyckades vi samla in över 40 000 kronor till Svenska kyrkans internationella arbete. Svenska kyrkan grundar sitt internationella arbete i sin identitet som kyrka,

som en del av en världsvid gemenskap, tro på en Gud som tar ställning för den som är nedtystad eller lever i en utsatt situation. Här i församlingen försöker vi synliggöra just fasteinsamlingen, men året runt fokuserar vi på att via våra kollekter bidra till att göra skillnad.

Sid 8

Alla kan göra något.
Ledaren Sid 2

Död eller levande?

Det kom en person till gudstjänsten i mitten av mars. Han gav mig ett igenklistrat kuvert. ”Ge det här till fasteinsamlingen”, var orden han sa – och så stod jag där med hans gåva i handen. Varken mer eller mindre. En konkret handling och en förklarande mening med vad han tänkt. Under fastan, den sexveckorsperiod som föregår påskan, samlar vi varje år in pengar till Svenska kyrkans internationella arbete. Vi har haft våra speciella mätare framme. Lite (ibland mycket) i taget har vi fått hålla i av de färgglada flirtkulorna i rören som visar att mer pengar har kommit in.

Det är pengar som går till både nödhjälp och strategiskt hjälparbete ute i världen och som Svenska kyrkan står bakom, tillsammans med sina samarbetspartners. Brunnar som ger rent vatten, toaletter, hjälp till ett bättre liv på många sätt – där hunger och nöd ska drivas bort. Alternativet går inte att tänka. Varenda församling arbetar samtidigt med att få ihop så mycket pengar som möjligt. Hur mycket det blev totalt och vad som kom in i vår församling kan du läsa på sidan åtta!

Är ett bidrag till insamlingen ett sätt att köpa sig ett bättre samvete? En slags avlat som ger fribiljett till himlen? Eller är det en medmänniska som

genom det arbetet ser ett sätt bland flera att faktiskt bidra till att vi får en bättre värld att leva i?

Jag har inte mött någon som försökt köpa sig fri. Däremot har jag mött många engagerade människor under den här tiden som på olika sätt har försökt öka höjden på pelaren. De har ordnat klädbytdagar, brödförsäljningar, konserter och mycket, mycket mer. En del har givit av sin tid, andra av sina färdigheter och talanger, och ytterligare andra av sina pengar. Tillsammans har vi del i resultatet.

Tack, tack alla ni som på olika sätt har bidragit! På vilket sätt det än har varit! Tack för viljan och lusten att göra gott. För insatser som krävt både tid och uthållighet. För omsorgen om medmänniskan som har det sämre än man själv. Tack, för att vi tillsammans kan vara med och minska nöd och elände i en tid där de är huvudnyheter i varenda tidning och nyhetssändning.

Vi behöver motviker! Motviker som påminner oss om att det går att förändra, som säger att det är möjligt att göra gott och rätt. Tänk en vision där vi, när vi fortsätter på det här viset, kan vara med och minska antalet rubriker om nöd och svält och konflikter som kopplas till vem som har rätt till vatten och mat. Tänk när

nyheterna får säga att – ”också i år informerar Världshälsoorganisationen om att svälten och nöden minskar i världen”.

Ingen kan göra allt, men alla kan göra något. Våra insatser kan verka som droppar i havet, men för den enskilda människan kan din insats göra verklig skillnad, en verklig skillnad mellan liv och död. Samma skillnad som att Jesus dog på korset och sedan uppstod. När du läser detta har vi firat påsk och levt i dramat ”Från mörker till ljus”. Påskan handlar om att ljuset övervinner mörkret och livet övervinner döden. Vi firar att livet börjar på nytt. Alla ni som har hjälpt till i fasteinsamlingen – på något sätt – ni har varit med om att göra påskan mera sann. Livet på nytt !

En verkligt glad påsktid i uppståndelsens tecken önskar jag dig!

Eva Abragi

”Var glad, för Kristus lever! Ny framtid vill han ge. Ur vetekornets offer skall växa livets skörd. Vi sörjer ej hans minne. Han är vår morgondag. Han är ej bland de döda. Han är vår framtids Gud.”
Sv Ps 74:3

På nya jobb

Kalle har hamnat klockrent rätt

Han gillar musik, att jobba med ungdomar och barn, trivs med att förmedla kunskap och möjliggöra eget lärande – och samtidigt ha tid och utrymme för viktiga frågor och personliga möten. Kalle Sjöholm är sedan 7 januari musikpedagog i församlingen och tycker att han hamnat klockrent rätt.

Arbetet är varierat med stor spännvidd. Konfirmander, mellanstadiegrupper, inbopp i öppna förskolan... bland annat.

Kalle har också ansvar för församlingens sånggrupps- och bandverksamhet, som kommit av sig lite eftersom tjänsten varit vakant en tid. Två välutrustade replokaler, en i vardera kyrkan, bara väntade på ungdomar som

vill sjunga och spela. Nu börjar de komma.

– Jag tänker att det här verkligen handlar om att möta ungdomarna där de är, utgå från den musik de själva gillar och så släppa loss kreativiteten, säger Kalle.

Han är utbildad musik- och samhällskunskapslärare för både grundskola och gymnasium. När-

mast kommer han från skolvärlden, med kyrkan lockade. Kalle har under hela sin uppväxt varit engagerad i Immanuelskyrkan som hör till Equmeniakyrkan, och är också hemtam i Svenska kyrkan.

31-årige Kalle beskriver sig som inbiten stockholmare. Han är uppvuxen i Haninge, har haft några olika stockholmsadresser och bor nu i innerstaden med sambo och två barn.

Globalt tänkande inspirerar Att få möjlighet att jobba med ”sitt verktyg”, musiken, och kombinera det med något han tror på ser han som en förmån. Att också ha samhällskunskap i bagaget berikar än mer.

– Här i den kyrkliga miljön finns möjligheten att möta barn och

ungdomar och ha mer tid än vad man har i skolan. Här finns utrymme för frågor av både existentiell och samhällskaraktär – och även en blick utåt, ett globalt tänkande.

Kalle är nyligen hemkommen från en Berlinresa med konfirmandgruppen ”Ung i storstad” och senare i vår väntar besök från Coimbatore Music School i Indien, som församlingen haft samarbete och utbyte med i flera år.

Konfirmandarbetet ligger honom varmt om hjärtat.

– Det finns så mycket i det. Vi pratar identitet, värderingar, små och stora frågor, och det fyller en funktion, menar han. Man kan så små frön. Kvittot kanske inte kommer med en gång, kanske om tio år eller mer – det gillar jag!

Kari Malmström

Sånggrupp

Gillar du att sjunga? Kanske tillsammans med andra? Låtar som finns på hitlistorna? Kanske till och med kompa?

Nu finns en sånggrupp för dig som går i åk 7–9 och som vill sjunga tillsammans, där vi blandar dagens hits med olika genrer och din smak. Tisdagar 17.30–19.00 i Brännkyrka församlingshem, Gabrielsalen, Götalandsvägen 191, ingång på baksidan. Välkommen!

SVENSKA KYRKAN Brännkyrka församling

POSTADRESS

Box 64, 125 22 Älvsjö

TELEFON 08-447 11 00 vx

TELEFON Tid må-fr 9.00–15.00

E-POST: brannkyrka.info@

svenskakyrkan.se

WEBBPLATS www.brannkyrka.org

KYRKOHERDE

Eva Abragi 447 11 13

TF ADMINISTRATIV CHIEF

Bo Wetterström 447 11 12

BESÖKSADRESSER

BRÄNNKYRKA KYRKA OCH FÖRSAMLINGSEXPEDITION

Götalandsv. 189–191, Älvsjö

BESÖKSTID må-fr 9.00–15.00

FAX 08-86 09 22

VAKTMÄSTERI 447 11 40

HUSMOR 447 11 19

VÅRFRUKYRKAN MED FÖRSAMLINGSLOKALER

Fruängens kyrkogata 1–7

FAX 08-88 12 20

PRÄSTER

Eva Abragi 447 11 13

Hampus Frid 447 11 94

Ann-Christine Janson

447 11 30

Jean-Luc Martin 447 11 11

Kerstin Millevik Lyktberg

föräldraledig

Katia Postol 447 11 41

Cecilia Thunberg 447 11 42

DIAKONER

Eva Lundström 447 11 25

Éva Szabó Westerlund

447 11 39

Anette Torbacka 447 11 04

Jennyfer Trinder 447 11 16

Ingeborg Wandt 447 11 28

MUSIKER

Minna Heimo 447 11 06

Robert Zelizi 447 11 17

Lillemor Zielinski 447 11 35

PEDAGOGER

Ingemar Cederlund 447 11 23

Susanne Ahlsén Lindman

447 11 31

Lovisa Oscarson 447 11 05

Kalle Sjöholm 447 11 xx

Michael Turner 447 11 44

INFORMATÖR

Kari Malmström 447 11 09

e-post: fornamn.efternamn@svenskakyrkan.se

Reportaget

Film är bäst på stor duk!

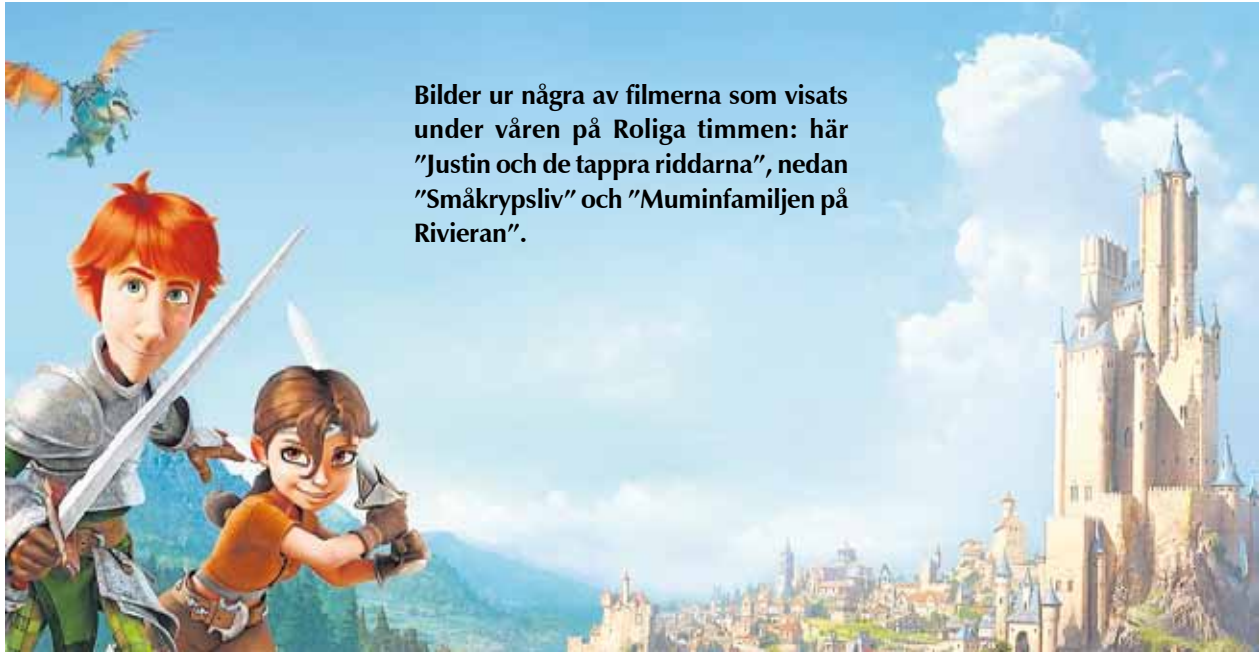
Ja, så tyckte man för över 40 år sedan när filmklubben Roliga timmen drog igång i Brännkyrka församling – och det tycker man än idag. Numera är film ingen lyx utan tillgänglig för nästan alla via olika media, när man vill och var man vill. Ändå fortsätter nya generationer barn att komma till Vårfrukyrkans och Brännkyrkas församlingshem på lördagarna, för att se film med andra. Det blir en utflykt, ett äventyr, att "något händer". Våren 2015 har filmklubben över 230 medlemmar.

Det kan tyckas enkelt och det är det. Här visar vi film. Men här finns också något mer. Någon hälsar välkommen, man får kolla i just den här lördagens förfixade godispåse vad där finns innan man bestämmer sig. Föredrar man något annat kan man alltid plocka ihop till exempel en seg, sur rem och en choklad efter eget tycke. Självkostnadspris är det som gäller, så biogodiset är klart prisvärt. Det är sällan någon medföljande förälder eller annan vuxen gör upp affären, det gör var och en från fyra-fem års ålder.

Att erbjuda en mötesplats

– Jag har alltid tänkt att det här är en social-diakonal verksamhet, säger Ingemar Cederlund, som är församlingspedagog och veteran när det gäller Roliga timmen. När Ingemar kom till församlingen fanns den redan, han har haft hand om den sedan 1981.

Det handlar om att erbjuda en mötesplats. Kanske kommer man hit för att just dagens film bara inte får missas, kanske för att få en extra aktivitet på lördagen, kanske för att man faktiskt inte har råd att gå på bio, kanske för att man inte ens har möjlighet att se på film

Bilder ur några av filmerna som visats under våren på Roliga timmen: här "Justin och de tappra riddarna", nedan "Småkrypsliv" och "Muminfamiljen på Rivieran".

© SCANBOX /SWEDISH FILM

hemma – och det spelar ingen roll. Oavsett skäl så blir man välkomnad och sedd.

Barnen är den självklara målgruppen. Lite äldre barn kommer för egen maskin, de yngre har någon med sig. Det är inte alltid som föräldern eller annan vuxen ser på filmen, och då kan man istället sitta i foajén och samtala med Ingemar om allt möjligt mellan himmel och jord.

– Det blir ofta väldigt bra samtal. Folk vill veta vad vi gör, vad som händer, få tips om annat att delta i, säger han. Det kan också hända att någon verkligen behöver en mer existentiell samtalskontakt, och då kan jag lätt lotsa vidare till en präst eller diakon.

Som gemenskap med låg tröskel är Roliga timmen oöverträffad. Bara kom! Här får du möjlighet att dela din filmupplevelse med andra. Hittar du sedan församlingsgemenskap även i andra sammanhang är du lika välkommen!

Kari Malmström

Lördagar 11.00 i Vårfrukyrkan, 15.00 i Brännkyrka. Medlemskort i filmklubben Roliga timmen kostar 75 kronor för en hel termin, även vuxna. Kortet gäller på båda filmvisningsställena. och oavsett om man kommer en gång eller alla gånger.

Välkommen!

© STUDIO S /SWEDISH FILM

© NORDISK FILM /SWEDISH FILM

HUR VAR DET IDAG PÅ ROLIGA TIMMEN?

Malcolm & Lars

– Vi brukar gå hit men lite oregelbundet, säger Lars. Malcolms storebror brukar ofta följa med. Som vuxen tycker jag om att det här är något man gör tillsammans!

Malcolm tyckte att filmen idag var lite tråkig, men inte läskig.

Asta & Elisabeth

– Man får film att titta på plus äta godis, samtidigt! Som på bio, säger Asta.

Farmor Elisabeth har varit på åtskilliga av församlingens aktiviteter sedan 1970-talet.

– Jag tycker att det är så trevligt, många mötesplatser. Filmen idag var bra, men liite läskig...

Loke & Anna

– Det här är vår tredje termin på Roliga timmen, säger Anna. Vi bor i Årsta så vi får åka och det är det värt.

– Att det är på projektorduk känns som riktig bio, säger Loke. Det är trevligt och precis lagom stort!

Victor & Amanda

– Vi brukar komma. Jag tycker det är bra för barnen att komma hit, att få träffa folk, säger Amanda.

Hon är 20 år och var själv en flitig besökare på Roliga timmen när hon var yngre. Nu med

lillebror kommer hon igen! Ofta följer mamma med istället men Amanda kommer gärna.

Eila, Kjell & Birgitta

– Jag brukar gå hit, säger Eila, som bor i närheten. Det är kul att se på film med andra.

Idag är mormor och morfar med.

– Det var en ny upplevelse, säger mormor Britta entusiastiskt.

– Bra ljud, stor duk – proffsig! säger morfar Kjell. Ett bra lördagsnöje, helt enkelt.

Rasmus & Anna:

– Filmen var inte läskig, men godiset var slut, förklarar Rasmus som lämnar filmen i förtid.

– Vi har vetat om Roliga timmen men inte kommit iväg, idag är första gången,

säger Anna. Det här är ju världens grej! Det är kul att komma hemifrån och mer avslappnat än att gå på riktig bio. Och så är det prisvärt!

På nya jobb

Gillar att möta alla åldrar

Det 5 januari kom Anette Torbacka som diakon till Brännkyrka församling. Det var en återseendets glädje – Anette gjorde praktik här för tre år sedan i två månader när hon gick sin diakonutbildning. Hon brinner för att arbeta i kyrkan, och med barn och unga, och precis det gör hon här.

Nu möter vi Anette i församlingens barn- och ungdomsgrupper och i gudstjänsterna med små och stora, som regelbundet firas i båda kyrkorna.

Anette kommer närmast från Täby församling, där hon varit i 16 år, som forskollärare, församlingspedagog och diakon sedan vigningen i juni 2013.

– Det här med att bli diakon... länge sa jag nej, nej, nej – men alla andra sa jo, jo, jo!

Anette skrattar och förklarar att hon ju betraktade sig som pedagog, men insåg att man kan vara diakon och även arbeta med lägre åldrar. Sedan var det lätt att följa kallelsen.

– Man säger gärna att man ska sätta barns bästa i fokus, men det kräver att man tar sig tid att möta individen, också den som är åtta månader eller åtta år, understryker hon.

Anette är 51 år och bor i Solna, men suktar lite efter att söka sig ett boende söderut på sikt. Kanske bli församlingsbo...

– Det händer och görs så mycket här i församlingen, för och med alla åldrar. Det är jätteroligt!

I församlingen delar alla diakoner på gemensamma sysslor, som enskilda samtal till exempel. Till just Anettes uppgifter hör också medverkan i det nyligen utökade åtagandet på ASIH (avancerad sjukvård i hemmet), knutet till vårdavdelningen i Långbro park.

– Jag trivs verkligen som diakon, det känns som om så många nya vägar har öppnats!

Kari Malmström

Reportaget

En plats för gemenskap medan man väntar

Tänk dig att varje dag är den andra bara alltför lik, att livet liksom bromsats upp och det mesta har ryckts upp med rötterna, ofta efter mycket jobbiga upplevelser. Nu finns bara väntan, på att få starta om och bygga upp livet på nytt. På asylboendet Metro Hotell i Västberga industriområde ser tillvaron ut så för många. Men det finns avbrott i vardagslunken. Varje vecka kommer engagerade volontärer från bland annat Brännkyrka församling och erbjuder mötesplatser och aktiviteter.

När boendet startade i september förra året togs kontakt med organisationer som Röda Korset, Rädda Barnen och Svenska kyrkan. Alla visade intresse, och Hägerstens och Brännkyrka församlingar har båda engagerat sig. Ideell energi finns det dessutom gott om både här och där. Nätverket ”Årsta för alla”, som syftar till att motverka rasism, sökte själva upp boendet i Västberga efter en artikel i lokaltidningen. Nu jobbar alla volontärkrafter gemensamt och berikar varandra.

Något på gång? Anslagstavlan i boendets cafeteria ger besked.

Ingeborg Wandt är diakon i Brännkyrka församling. Hon håller samman församlingens volontärer och är själv med på boendet regelbundet. Brännkyrkabladet följer med några gånger.

– När vi fick kontakten fanns ingenting för kvinnor, men en del för barn. Så vi startade en kvinnogrupp, berättar Ingeborg. Vi har varit ute ett gäng och åkt skridskor bland annat – det var livat!

På tisdagskvällarnas träffar

Ingeborg, Monica och Anne kommer regelbundet till asylboendet i Västberga.

ligger fokus mest på svenskundervisning, på onsdagarna är ämnet friare. Men att språket är nyckeln till mycket är uppenbart vad man än gör.

Vi samlas kring ett bord och här talas arabiska, tigrinja, mongoliska, svenska – bland annat! Engelskan blir lite av en brygga. ”In English, in English” ropas det titt som tätt runt bordet. Men alla kan inte engelska heller. Gester och mimik blir till stor hjälp.

Vill kommunicera

Här finns mycket glädje, skratt och en stark önskan att lära. Många har skänkt saker till boendet, så här finns ett stort bibliotek av framför allt barnböcker. Vi tittar på bilder – säger ord på olika språk, repeterar. Att få tag i en bokstavsbok om björnen Bamse blir en utmaning. I alfabetets ordning tittar vi på bild efter bild på djur. Apa – monkey, häst – horse, och så vidare. På bokstaven L finns ”Lille Skutt”. Hur förklarar man att han är en ”kanin”???

Volontären Anne är före detta SFI(Svenska för invandrare)-lärare, och en klar resurs i arbetet. Substantiv och glosor i alla ära, Anne lär oss att också använda det hon kallar ”vardagsverb”: Vad heter du? Var kommer du ifrån? Hur mår du? Fråga ställs

och svar förväntas. Och ges. Vi är från Syrien, Stockholm, Eritrea, Libyen, Småland, Tadzjikistan, Mongoliet, Palestina...

– Jag är från Norrbotten, svarar volontären Monica.

Det är förvisso Sverige men långt från Stockholm. Som tur är har vi en Sverigekarta i rummet. Vi kan visa att det är 15 timmar med tåg, men bara en timme och en kvart med flyg.

Grönsakshackande och köksbestyr i kollektivhusets kök.

Monica bor i ett kollektivhus med mer storskaliga matlagningsmöjligheter än i de flesta hem. Hon bjöd in till gemensam matlagning och middag hemma i kollektivhusets gemensamhetskök, och många nappade på det. 20 av boendets kvinnor och

nästan lika många barn kom sista söndagen i mars. Här fick många för första gången på flera månader uppleva glädjen i att själv hacka ingredienser, blanda dem och tillaga ”sin” mat, och dela glädjen med andra. Det som blev över togs hem till boendet och uppskattades stort.

Just att komma ut och leva i något som liknar vardag, med vardagliga sysslor som matlagning, är inte enkelt för de boende här. Att slå sönder tristessen är en ständig utmaning. De som bor här är driftiga och kunniga personer, vana vid att ha både jobb och vardagsplikter.

En meningsfull tillvaro

För Brännkyrka församling är närvaron i Västberga angelägen. Här finns behov, och församlingen kan vara en av flera vägar till att möta behoven.

– Man är medmänniska men också en länk till det svenska samhället, säger Ingeborg Wandt. Här sker fantastiska möten och vi får dela så många människooden. Men fokus är här och nu, inte vad som hänt de boende tidigare. Vi vill konkret bidra till att så många som möjligt får en meningsfull tillvaro i den situation de just nu befinner sig i.

FOTO: EVA REHME

FAMILJE- RÅDGIVNING

Familjerådgivningen i Brännkyrka församling är öppen för alla, oberoende av medlemskap i Svenska kyrkan, religiös åskådning, etnisk tillhörighet eller sexuell läggning. Första besöket avgiftsfritt, därefter 100 kr/besök för par eller enskild. Telefon 08-447 11 45, e-post familjeradgivning.brannkyrka@svenskakyrkan.se

Reportaget

Här både kan och får man sätta ord på det svåra

Vad är en "frusen sorg"? Några av medlemmarna i RSMH Solbergagården möts till Diakonträff. Så kallar man den öppna samtalsgrupp som Eva Lundström, en av församlingens diakoner, deltar i några söndagseftermiddagar i månaden.

- Det kan vara en sorg som liksom har stelnat...
- Jag tänker att det är ett hemligt tabu att gråta...
- Då kan man ju ställa sig frågan varför det är så?
- Att man inte får prata om sin sorg...?
- Sorg kan vara många saker: hur det står till i världen, över personliga händelser...
- Sorg tar tid, men frusen sorg är sådan som inte blir utsläppt, som sätter sig i kroppen!
- Man har ju gråterskor vid medelhavet...

Ordet fördelas naturligt. De flesta i rummet har stor erfarenhet av att brottas med livsfrågor och att inse och uppleva sin skörhet. RSMH är en förkortning för Riksförbundet för Social och Mental Hälsa, och Solbergagården är en av 20 lokalföreningar i Stockholm. På frågan hur man kan beskriva föreningen kommer svaret snabbt: Det handlar om kamratstöd för psykiskt och socialt utsatta människor, om att stödja varandra i vardag och tillvaro. Eller: Det här är en förening för hjältar! För människor som kämpar och orkar och som stöttar varandra i det.

Inte alltid som man tänkt sig

- Man kan bli apatisk av sorg.
- Men hur vet man att det är sorgen som gör en apatisk? Det kan bero på en massa andra faktorer, man kan vara uttråkad, det kan bero på vad man upplevt...
- Att inte ta till sig sorgen kan ju också vara ett försvar för att inte låta sig knäckas...

Stämningen här är avspänd. Visst är samtalet viktigt, men man gör det man behöver för stunden. Behöver någon gå ut och röka smälls det kanske i någon dörr, och lite tidningsprassel får man stå ut med. Vi går in och ut i samtalet, ger och får.

Eva bläddrar fram en psalm: "När livet inte blir som vi har tänkt oss" och läser några strofer. Det är ju ungefär det alltihop handlar om. Det blev inte som man tänkt sig alla gånger. Det är inte lätt att vara människa och att drabbas av någon typ av psykisk ohälsa har tyvärr blivit allt vanligare, vårt materiella välstånd till trots.

– Vi är ju alla olika och har olika rustningar för livet. Har man levt skyddat kan det vara en stor katastrof med en förlust, men har man inte haft det så skyddat är det ingen stor katastrof.

– Även om jag hade det bra materiellt hade jag det inte bra känslomässigt och psykiskt. Sedan kom många år när jag fick möjlighet att ta igen det, och mårde bra – men nu kommer ju ålderdomen...

- Men då blir man ju visare!
 - Fast man fattar ju inte att man blir äldre...
- Skratt! Vi pratar en stund om olika förklaringsmodeller. Det är lätt att komma in i enkelspårigt tänkande när det gäller psykisk ohälsa, menar flera. Antingen tror man att

FOTO: HÅKAN FLANK

piller botar allt, eller så söker man all förklaring i hemska barndomsupplevelser. Så enkelt är det aldrig, och det är olika för var och en.

Vill slå håll på fördomar

RSMH har till syfte att bilda opinion, bryta negativa attityder, slå håll på fördomar och tydliggöra psykiskt och socialt utsattas situation. På riksplanet likaväl som lokalt. Det lokala arbetet handlar dock i första hand om att erbjuda gemenskap.

Solbergagården håller till i det som en gång var Brännkyrka församlings prästgård, numera aningen undangömd bakom bebyggelsen Solberga sjukhem och stadsdelen Prästgårdsgärdet. På vardagarna driver Älvsjö stadsdel Hantverkscaféet Rondellen, med liknande målgrupp som RSMH – vardagskvällar och helger är här föreningsverksamhet. Diakonträffen är en av många aktiviteter som erbjuds. Gemensamma middagar, filmvisning, konstkurser, boulespel, qigong och en och annan utflykt står stadigt på agendan.

Samarbetet med Brännkyrka församling startade 2012. Regelbunden närvaro av en diakon var efterfrågat och välkommet.

Samtal i ständig rörelse

Så glider samtalet in på mening. Mening med livet? – Ibland undrar man: Vad f-n håller jag på med?! Man måste hitta en mening; det kan vara Gud eller att måla eller vad som helst...

– Kan liv vara meningslöst? flikar Eva in. Nej. Då skulle vi väl inte sitta här. Men samtalet landar i att känslan av meningsfullhet eller meningslöshet kommer inifrån en själv. Den är inget som omvärlden kan värdera, utan är en egen upplevelse.

– Smärta eller tristess kan kanske leda till att det känns meningslöst – man måste hitta något positivt, uppbyggande också.

– En del kan finna glädje i det lilla, andra kanske har större krav. Och så finns ju prestationskraven, att det finns förväntningar man måste leva upp till, och klarar man inte det känner man sig misslyckad.

Vi kommer in på hur språket kan användas för att indoktrinera och kuva, hur bra vi är på att lyssna – och hur svårt det är med kommunikation människor emellan! Och så detta ständiga brus. Massmedier, internet, musik, ljud och action hela tiden.

- Man måste skaffa starka filter!
- Det finns ett inre brus också, ens egna tankar och värderingar som gör att man tolkar...
- Fördomar och förutfattade meningar har man alltid, jag tror inte det går att bortse från helt och hållet.

Öppen gemenskap för alla

Samtalet formas alltid av deltagarna i Diakonträffen, förklarar Eva. Alla känner varandra och är trygga i det, men samtalsdynamiken är beroende av just dem som är här just nu. Det är spännande och en förmån att få vara med. Ibland har man bestämt ett tema för samtalet innan, ibland får stunden styra, som idag.

– Min uppgift är att finnas där och lyssna förutsättningslöst – och ibland att skicka in en ny infallsvinkel, säger Eva.

RSMH och föreningen Solbergagården är öppen för alla som antingen själva lever med psykisk eller social ohälsa, eller är anhöriga. Att livet kan bli trasigt och själen må dåligt vet alla här. Respekt, hänsyn och gemenskap hör till honnörsorden. Öppet hus, låg tröskel och högt i tak kan utlovas!

Kari Malmström

Solbergagården har öppet vardagar (utom måndagar) 17.00–22.00, helger 13.00–22.00.

KONTAKT:
08-99 17 36, info.solbergagarden@rsmhstockholm.se

Pilgrimsvandra för en dag!

Välkommen att vara med på två endagsvandringar i vår! Följ med och inspireras av pilgrimens sju nyckelord: Frihet, Enkelhet, Tystnad, Bekymmerslöshet, Långsamhet, Andlighet, Delande. En yttre och inre vandring, helt utan krav.

Ladda en ryggsäck med sittunderlag, dricka, frukt eller annat ätbart som du vill ha med dig under vandringarna.

8 maj Heldag i Vallentuna pilgrimscentrum.
Samling vid T-banan Fruängen 8.00, medtag SL-kort.

22 maj Heldag i Tyresö pilgrimscentrum.
Samling vid T-banan Fruängen 10.00, medtag SL-kort.

Frågor? Ledare diakon Ingeborg Wandt, telefon 08-447 11 28.

Kalendarium

Det händer...

 Brännkyrka kyrka
med församlingslokaler
Götalandsvägen 189–193, Älvsjö

Högmässa
Söndagar 11.00

Mässa med små och stora
Cirka en söndag/månad 11.00

Öppen kyrka
Brännkyrka kyrka är öppen
09.00–15.00 alla dagar.

 Vårfrukyrkan
med församlingslokaler
Fruängens kyrkogata 1–7, Fruängen

Mässa
Söndagar 18.00

Mässa med små och stora
Cirka en onsdag/månad 17.00

Kvällsmässa
Onsdagar 19.00

Sinnesromässa
Sista onsdagen/månad 19.00

Öppen kyrka
Vårfrukyrkan är öppen
vardagar 09.00–16.00.

Café Kyrktoorget
Öppet onsdagar 10.30–15.00.

Lunchmusik
Onsdagar jämna veckor 12.00

Lunchmässa
Onsdagar ojämna veckor 12.00

Sopplunch 30:–
Onsdagar 12.30

Fredsgruppens loppis
öppet torsdag, fredag, lördag
11.00–14.00.

För aktuellt veckoprogram se
Stockholms stifts samlade annons
i DN/SvD fredagar samt vecko-
annonsering i ”Mitt i Söderort”
tisdagrar. Du kan också besöka
www.brannkyrka.org

BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING STÖDJER:

BRIS – Barnens rätt i samhället
KRIS – Kriminellas revansch i samhäl-
let • RNS – Riksförbundet narkotika-
fritt samhälle • RSK – Riksföreningen
Stoppa mäns våld mot kvinnor
Trafikkalendern • Natur & Miljöpärm-
en • Blodkampanjen – Folkhälsoin-
formation.se

Korsord

Brännkyrka krysset

Även vårvällar kan förgyllas av tankenötter. Här bjuder Brännkyrkabladet på ett nytt kryss! De fem först öppnade rätta lösningarna belönas med biocheckar för två. Skicka in lösningen senast 15 maj till: **FRISVAR, Brännkyrka Församling Svenska kyrkan, 20485625, 125 20 Älvsjö.**

Predikaren 11:7 Ljuvligt är ljuset, det är skönt...							Bild: Våren av Carl Larsson	ILLA BERYKTAD	REPE-TERADE	KULT-HAND-LINGAR	KORT	DEN HAR TASSAR HAR PIP OCH LOCK	▼	TÄNDER ELLER STICKER	▼	SKRIVER I TIDNING BEHAND-LING		
							RÖR-ELSEN											
							UNDER-RÄTTADE I FÖRVÄG											
							BESTICK											
							FÖRSYN ELLER KARG				INTE DE HÅR							
											TVÅ UN- DER PAR							
							FRID-FULL						LÖVTRÅD					
													TRIMMAS					
BARN-SÅNGEN	FANN SIG INTE TILL RÄTTA	ANNO DOMINI	LAG-LÖSHET TYGTYP															
SÄDES-KÄRVE														SJUKDOM		NÄSSEL-DJUR		
ETT VARV RUNT SOLEN FÖR JORDEN	OSTADIGA	SLITNA	▼	LAND	▼	TENNIS-STJÄRNA SKREV MOBERG						MYLLER						
FISK			DE HAR LINSER						HÅNA									
			DUMT PÅHITT			IAKT-TAGELSER												
ÄR FULLA BILFÖRARE											BRUKEN	SPEL-PLATS						
LAGT UPP ETT FÖR-RÅD AV	STYCKE				AKTIE-BOLAG		NUDDAS					TUR ELLER STÄLLA	KROPPS-DEL	NEON				
SKRÄD-YXA					CHAPEAU-CLAUQUE													
					STICKA													
HAR LAMM				GICK BORT	ÄMBETS-DRÄKTEN		UTAN TILLSATT SÖTMA		DET MAN STRÄVAR EFTER							JIPPO ELLER SKRIKA	KOLER-ISKKA	
LÄGG-NING						LÄCKER			SKAMLIGA									
					LEVER I ITALIEN	LÄNDERNA												
ISCEN-SÄTTNING AV FILM ELLER TEATER-STYCKE		SAFTIGA FRUKTER									SKYNDAR							
		SÄLLSAM									DE SPELAR							
BLOM-STÄLL-NING		VALUTA							ÅSKANDE					TVÅ	KADAVER			
		SLASK													SKVÄTTEN			NÄST BÄST
VADHÄLL-NINGS-SYSTEM					FÖRDRAG	RÄCKA					BERNA-DOTTE					TEMPEL-RIDDARE		
											TILLSLAG							
DVÄLJAS	VILD-VÅXANDE ROSEN-BUSKE						DEN PASSAR VID BROTT											
STEKEL			DIALEKT OCH SYFTE				BERG							FÅGEL				
			HONA											VINDSTÖT				STOR TÄVLING
►					LÅGT TVÄTT-STÄLL				SLUTMÅL FÖR BUDD-HISTER									
HELGE-DOM	STÖDET								KAINS FAR							Korsordskonstruktion: Lars-Göran Ståhl		

Lösningen insänd av: Namn _____

Adress _____

Utökat församlingsansvar för patienter som vårdas i hemmen

Församlingen har under flera år haft när-varo på ASIH:s palliativa vårdavdelning på Långbro Park. Vid svåra sjukdomar och i livets slutskede så ökar ofta behovet av att beröra de existentiella frågorna, och att få möjlighet att samtala med en präst eller diakon är värdefullt för många patienter men även för de anhöriga. I takt med att allt fler patienter vårdas i hemmen så utökas nu arbetet och församlingen har tagit fram ett informationsmaterial som vårdper-sonalen kan överlämna till patienter och deras

anhöriga så att de kan kontakta oss om de vill. Varje människa har fysiska, psykiska, sociala och existentiella/andliga behov. Vår uppgift är att framför allt fånga upp de andliga och exis-tentiella behoven. Vi är också behjälpliga med att förmedla kontakt med andra församlingar eller trossam-fund. Det är ett ansvar för hela församlingen även om just vi två är kontaktpersoner. Anette Torrbacka och Jean-Luc Martin *ASIH står för Avancerad sjukvård i hemmet*

Porträttet

En nyfiken människa på jakt efter sin konfirmation

Carl Cederberg är den här våren vuxenkonfirmand i Brännkyrka församling. Han är församlingsbo sedan många år och någon sorts sökande har funnits där länge. För ungefär ett år sedan gick han in i en ny utmaning i sin karriär, som vd för Svenska kyrkans pensionskassa, det bolag som förvaltar Svenska kyrkans anställdas tjänstepensioner. Konfirmand hade han kunnat bli nu eller tidigare eller senare, så egentligen hänger det inte ihop. Men han blev lite mer taggad att hitta rätt nu när kopplingen fanns.

– Jag har tänkt och försökt göra detta flera gånger, i Brännkyrka, det fanns erbjudanden om resor som inte blev av, på grund av för få intresserade, säger Carl. Jag kollade på Kyrkokansliet i Uppsala, ville verkligen hitta just min möjlighet till konfirmation. Jag tycker överlag kyrkan kunde bli bättre på att tala om vad den gör, på att följa upp – jag har fått jaga för att hitta det här...

Det är bara att ta till sig. Alla möjligheterna finns här, men är tydligen svåra att finna också för den som söker aktivt...

– Men jag lovade mig själv – och kanske honom däruppe – att göra detta, fortsätter Carl.

”På ett bananskal”

Han är både avspänd och vardaglig. Han berättar att han är född i Skara och uppvuxen i Västerås. Som student hamnade han i Uppsala – förvaltade familjetraditionen! Och började jobba i industrin för Saab Scania redan under studietiden, hans examensarbete gjorde det möjligt att plugga och arbeta parallellt. Tja, och så hamnade han i näringslivet. Och arbetade med siffror.

– Men någonstans kändes det lite trist att sammanställa sådant som redan hänt, som en koncernredovisning. Det vore kanske mer intressant att påverka det som skulle komma att hända?

Carl dök på en annons där det söktes en finansanalytiker, han sökte och fick det. Han berättar om höjdare i finansbranschen, som han kom i kontakt med och rörde sig hemtamt med. Kapitalförvaltning gled han in på lite ”på ett bananskal”. Under andra halvan av 1980-talet och framåt rörde han sig i namnkun-

Carl Cederberg är glad att äntligen ha hittat möjligheten att konfirmeras.

niga finanskretsar – helt klart en ”maktmänniska”, relativt sett.

– Men jag har alltid hållit en låg profil privat. Man måste försöka ha båda delarna. Jobbet är en sak, privatlivet en annan.

Lärorik upplevelse

Han och hustrun Åsa hittade varandra tidigt och firar 30-årig förlovningsdag i år. Sedan 1990 är de Älvsjöbor. Ett tag på Scaniatiden jobbpendlade Carl mellan Södertälje och Uppsala. Logistiken hängde inte alltid med mellan de två boendena.

– Det var så annorlunda, reflekterar han. Det fanns inga mobiler, man fick planera innan, en gång hade jag glömt en grej och fick åka tillbaka för att hämta den...

Det var långt ifrån dagens kommunikationssamhälle där rummet minskat i betydelse och tiden är överallt samtidigt.

Carl gillade att förvalta pengar och se dem förmera sig. Glad i pensionsförsäkringar och i hur försäkringstagarnas pengar skulle placeras och förvaltas hamnade han så på ett bolag där han blev kvar i glada 17 år.

– Trivs man så blir man ju kvar! Men ett företagssamgående gjorde mig plötsligt övertalig, för själva jobbet försvann. Det var en intressant och lärorik upplevelse.

Han var 47 år och detta var mitt i finanskraschen 2008. Han

var faktiskt utan jobb!

– Jag insåg att jag hade slarvat med att underhålla mitt kontaktnät, ler han. Det var lite trögt ett tag, men jag hamnade på ett norskt bolag och rekryterades därifrån till Kyrkans pensionskassa.

Att Carl brinner för ämnet pensionsavkastning är uppenbart. Vi träffas på hans kontor

den. Nu är barnen utflugna men de gillar alla att umgås, pratar ofta i telefon.

Saknar han familjelivet, med barn?

– Ibland så... jag tyckte att det var kul att vara fotbollstränare, åka på läger, gå på innebandymatcher. Jag brukar säga till folk som är yngre än jag att tiden går så fort. Ta vara på den!

”Respektera, se och inte döma – jag vill vara så, och gillar det budskapet.”

och nu far han upp och ritar en graf som belyser risker kontra avkastning i olika investeringsslag. Han förklarar sin kalkyl med ett tydligt kundtänk:

– När du förvaltar en pensionskassa har du ett åtagande, du har lovat dina kunder någonting. Det är enormt viktigt att komma ihåg att det är andras pengar du förvaltar.

Vad är då nyckelfaktorerna för att man ska få försäkringstagarnas avsatta medel att föröka sig duktigt?

– Erfarenhet – man har väl lärt sig ett och annat! Förmåga att se helheter, sunt förnuft och respekt för andras kunnande. Jag är ingen roulettetyp utan ganska försiktig, säger Carl.

Han har alltid brytt sig mycket om sin familj och prioriterat

”You don’t know what you have...” Men Carl understryker raskt att han är en sådan som alltid ser framåt. Och att tycka synd om sig själv har han svårt för.

– Om min fru och mina barn är glada, så är jag glad!

Gillar filosofiska vändningar

Han beskriver ett ”ateistiskt synsätt” i barndomshemmet, som han aldrig riktigt var sams med. Pappa var läkare, mamma lärare. Carls äldre bror konfirmerades, men han själv ”slapp” – kanske för att han var yngst. Och kanske för att det var ”mainstream” på den tiden att konfirmeras, och just ”mainstream” har han aldrig velat vara.

– Men jag har länge känt att detta är något jag vill göra. Jag gillar filosofiska vändningar. Jag

tror på något, men jag kommer alltid att vara en tvivlare. Men Jag har sagt till min pappa – som ju är ateist – att det här med att vara ateist är ett väldigt starkt uttalande. Det lämnar liksom ingen öppning. Att solen lyser, jorden finns, fiskarna simmar och att en fågel äter mask... det är något större.

För Carl ett perspektiv på något mer, någon sorts kraft. Dessutom gillar han det han ser i kyrkan. Gudstjänster samlar människor, som mår bra av att vara där. Julnattsmässan missar han sällan.

– Just nu i konfirmationsgruppen läser vi Markusevangeliet. Jag gillar det! Du ska vara mot andra som du vill bli behandlad själv. Respektera, se och inte döma – jag vill vara så, och gillar det budskapet.

Starkt varumärke

– Jag har också upptäckt, även via jobbet på Kyrkans pensionskassa, vilket starkt varumärke Svenska kyrkan är. Många vill göra affärer med Kyrkans pensionskassa. Svenska kyrkans hållning i etiska och hållbarhetsperspektiv stärker också varumärket. Att ta avstånd från barnarbete, vapenhandel och annat i våra placeringar. Kyrkan har varit tidig och ärlig i detta.

Carl var med på bibeldagen i Vårfrukyrkan i januari, en tema-

dag kring bibeln med föredrag och programpunkter.

– Det var kul, jag är ju nyfiken och vetgirig och vill lära mig mer. Som konfirmand här ska jag också åka på församlingslägret under Kristi himmelsfärdshelgen.

Han har faktiskt sjungit i kör förr, och ingen vet var hans nya församlingsengagemang kan sluta. Carl är öppen för allt möjligt i församlingen, bara det får plats i hans liv. Han har dock en dragning åt en viss kyrka...

– Brännkyrka kyrka är min kyrka! Den är en av Stockholms äldsta, den är enkel och vacker – och altartavlan är fantastisk! Men Vårfrukyrkan ligger där folk lever och verkar, och där ser jag klart poängen med ”kyrkan mitt i byn”.

Kari Malmström

Gör skillnad året runt!

41 694 kronor – så blev resultatet i årets fasteinsamling. Fantastiskt! Vårt bidrag kommer att hjälpa till att förändra tillvaron för många. Svenska kyrkans internationella arbete är vittförgrenat världen över och arbetar målmedvetet för att göra skillnad. Hälsa, jämställdhet, hållbar försörjning, religionsdialog och rättvisefrågor står i fokus för arbetet, som utgår från att bekräfta och stärka människors egna förmågor, ansvar och möjligheter. Och året runt finns möjlighet att engagera sig och bidra. Här i församlingen har vi valt två projekt att stödja särskilt, genom våra gudstjänstkollekt.

I Tanzania förlorar många barn sina föräldrar i aids, och skyddsnätet kring dessa barn är ofta svagt. ”Huyawa” är en förkortning på swahili för Huduma Ya Watoto som betyder ”I tjänst för barnen”, och Hyuawa är också namnet på ett av de projekt som Svenska kyrkans internationella arbete driver. I alla dopgustjänster som firas i våra kyrkor samlar vi in kollekt till det här projektet. Hittills i år har vi skickat över 11 000 kronor till Tanzania – förra året blev det totalt 24 543.

Stöd till romer i Rumänien
Sedan i höstas tar vi också kollekt i onsdagkvällarnas mässor i Vårfrukyrkan. Här har vi valt att stödja ett projekt i byn Roman i Rumänien.

Humanitarian Foundation for Peace, som drivs av franciskanerorden, har där startat ett socialt center. De flesta som får stöd av det sociala centret är romer. Svenska kyrkans internationella arbete och den norska systerorganisationen Kirkens Nødhjelp samverkar med denna lokala partner.

Hittills har vi i Brännkyrka församling bidragit med nära 4000 kronor till Roman – och mycket mer hoppas vi kunna skicka framöver!

Kari Malmström

P 168 HUYAWA-PROJEKTET I KORTHET:

- 200 volontärer i församlingar i den evangelisk-lutherska kyrkan i Tanzania fångar upp barn och familjer i behov av stöd.
- 37 000 barn får hjälp.
- Utbildning, sjukvård, juridisk hjälp och psykosocialt stöd.
- Informations- och påverkansarbete för att öka kunskapen om barns rättigheter.

P 220 ROMAN-PROJEKTET I KORTHET:

- Skola för barn och vuxna.
- Yrkesutbildning i sömnad och jordbruk.
- Toaletter och bättre bostäder.
- Arbete för kvinnor och barns mänskliga rättigheter.

Vill du bidra till något av dessa projekt, även om du inte har möjlighet att komma till våra gudstjänster?

Svenska kyrkans internationella arbete har plusgironummer 90 01 22-3. Genom att ange projektnummer P168 eller P220 kan du styra din gåva.

På www.svenskakyrkan.se/internationelltarbete hittar du mer information om de projekt som drivs, och om fler sätt att ge en gåva.

VÅRT STÖD BEHÖVS!

Om du vill bli medlem i Svenska kyrkan kan du anmäla dig här! Fyll i talongen och skicka eller lämna in till oss. Du får då en inträdesblankett och ett portofritt svarskuvert hemskickat.

Ja! Jag vill bli medlem i Svenska kyrkan.

För- och efternamn _____

Adress _____

Telefon _____

Skicka din anmälan till:
FRISVAR, Brännkyrka Församling Svenska kyrkan, 20485625, 125 20 Älvsjö.
Du kan också skicka e-post till brannkyrka.info@svenskakyrkan.se eller ringa 08-447 11 00.

Som tillhörig i Svenska kyrkan betalar du kyrkoavgift via skattsedeln. Avgiften i Brännkyrka församling är 73 öre per beskattad hundralapp (till det kommer en avgift på 3 öre till Stockholms stift). Vill du veta vad medlemsavgiften går till, gå in på vår hemsida www.brannkyrka.org och se vad vi gör!

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

What would Jesus have done?

Kari Malmström
informatör

What would Jesus have done? – ”Vad skulle Jesus ha gjort?” – ett uttryck som retar en och annan, för kanske är det bara en klyscha, eller en förenkling. Men för mig är det en viktig fråga, och den har blivit en betydande parameter när jag väljer hur jag ska handla. Här i min tid, i mina sammanhang och med mina erfarenheter.

Min resa har varit lång: från ateist, genom tvivel och sökande, till tro. Först tro på Gud – och så småningom till en absolut visshet om att Gud blev människa, för att hjälpa oss att förstå; göra den där ganska abstrakta kraften så brutalt konkret att det inte går att förneka att den finns. Och med uppståndelsen skänka oss försoningens gåva ända in i evigheten. Det är inte lite det!

Allt måste tolkas i sin tid och sin kontext såklart, och teolog är jag då inte. Min Gudsrelation är i hög grad emotionell, inte intellektuell. Jag tror att det var först när jag släppte greppet om det intellektuella som jag kunde släppa in Gud. Och Jesus.

Så: ”Vad skulle Jesus ha gjort?”. Säg hellre: Vad gör han? Jag brukar vara olydig när vi ber tackbönen i slutet av gudstjänsten i kyrkan. När alla säger: ”... tjäna den mänsklighet som du har tjänat” så viskar jag halvhögt: ”... som du tjänar”. För han går vid min sida, och är här och nu. En inspirationskälla, en sparringpartner, en beskyddare.

Och en medkämpe och ”påpiskare”. Hur gärna jag än vill kan jag inte helt slå mig till ro med mitt förhållandevis goda liv. Jag kan inte sluta bry mig, inte sluta engagera mig, vilja påverka och förändra. Att jag och andra har olika dagordningar för vad som ska påverkas och förändras är för mig helt i sin ordning. Men vi vill ge något, vill något – mer än att ha fredagsmys.

”Vad skulle Jesus ha gjort?”. Vad gör han? Jo, talar om för mig när det faktiskt inte går att hålla käft längre, att jag måste säga vad jag tycker om ett skeende som för mig verkar helt galet. Även om priset kan bli högt. Förlorade möjligheter, förlorade privilegier, förlorade vänner... Sådant kan hända om man lyssnar på den där rösten och följer den. Det är inte alltid som förlusten vägs upp av en vinst, i alla fall inte i det korta perspektivet. Men man måste det man måste.

Av feighet, försiktighet, trötthet, bekvämlighet eller ren rå pragmatism tar jag ändå inte alltid ställning och agerar. Gissa vad Jesus säger till mig då?! Ja, inte berömmar han. Men han dömer aldrig, utan peppar mig att ta nya tag när dagsformen så medger. Den mänskliga Jesus, som jag förlitar mig på, och Gud, som jag tror på, är källor till energi och vilja, som får mig att vägra att ge upp.

Som sagt – det har inte alltid varit så. Inte så att jag vandrade i dödsskuggans dal under alla de där åren då Gud var fördold för mig. Att få vandra med Jesus vid sin sida är dock en fantastisk upplevelse som helt klart har skärpt precisionen i min inre kompass.

Det var förmodligen mitt livs viktigaste resa – från ateism till förtröstan på Jesus. Som är med mig, helt verklig varje dag. Han är handfast och klar, han är min kompis. Gud kan få en att tro – Jesus kan få en att handla. Eller är det den helige ande jag får kraft ifrån? Livgivaren. Hjälparen. Kanske har min kristna tro nu slutgiltigt landat just i treenigheten? En Gud i tre gestalter, och jag behöver alla tre för att trampa vidare i mitt jordeliv.

”What would Jesus have done?”. Antagligen inte navelskådat så här – men vittna skulle han nog kunna göra. Så det kan väl jag också!

Brännkyrkabladet

INFORMATION FRÅN SVENSKA KYRKAN BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING
REDAKTÖR: KARI MALMSTRÖM • ANSVARIG UTGIVARE: EVA ABRACI
UPPLAGA: 19 500 • TRYCK: V-TAB • DISTRIBUTION: POSTEN

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING